

и отведе ме въ къща та си, абіе начна да ме непринуждава на зло, и безчисленны и други неподобны и развращенны думы изрекши ми, рече ми найпослѣ и това: азъ непогрѣшно ще направимъ баща ти да погине, а ты да земешъ и царство то и мене за жена: кое то азъ чувши, разгнѣвахсе толко на безстыдство то и безсраміе то нейно, щото забравихъ завѣщаніе то учителя моего, и развезахъ молчаніе то и рекохъ: О жено, не щемъ да ти се отвѣстимъ на това, що то ми говоришь, докле да минать седмь дни, и тога ще ти се отвѣстимъ на сичко то, какво то ти подобава. И отъ тога она начна да ми навѣтува животъ, уплашившися.

И за молчаніе то ми убо владыко отче, и страданіе то това, за ученіе то же ми, ако искашь да разумѣешь, що самъ научилъ отъ учителя си Синтипы, заповѣдай да се соберать свѣтъ многу и сички те философе, и испытай ме, и ще разумѣешь. И така царь заповѣда и собрахасе свѣтъ многу и сички те философе, и учитель му дойде Синтипа: кой то и поклонисе царю до земля та и поздрави го. И царь рече му: гдѣ беше до сега премудрый Синтипо; Синтипа же отвѣсти царю и рече: Азъ, о царю, като дойде време твой сынъ да се върне при тебе, окончавши наука та си, испытахъ му щастіе то сосъ астрономиче-